

[Søren P. Larsen.]

geringen der vil erklære, at den har udtømt alle Muligheder og derfor fremsætter sit Forslag som et Punktum for, at man ikke øjner Vej frem til at hjælpe paa Beskæftigelsesforholdene. Og hvis Regeringen vil erklære, at der ikke er flere Muligheder for at skaffe Beskæftigelse, ja, saa er det muligt, at Understøttelsesvejen er den eneste, som man kan gaa for at komme disse Mennesker til Hjælp. Det tror jeg ikke, vi kan faa klaret her; men hvis vi skal gaa med ind i et Udvalgsarbejde med disse Forslag som Grundlag, maa vi bestemt forlange, at der gennem dette Udvalgsarbejde bliver skabt Klarhed over Regeringens Indsats med Henblik paa at skaffe Beskæftigelse, med Henblik paa at ophjælpe Erhvervslivet ogsaa gennem den Krisefond, som blev stillet til Raadighed for Regeringen, over, hvor store Udlaan der har fundet Sted med Hensyn til Byggeriet og til Kommuner, som vilde have Interesse i at benytte denne Krisefond og paa den Maade angribe Arbejdsløsheden fra den anden Side. Disse Oplysninger kunde vi ønske at faa frem gennem Udvalgsarbejdet, og hvis vi kan faa saadanne Oplysninger frem, at det bliver vitterligt, at Regeringen ingen anden Vej kan finde end Understøttelsesvejen, ja, saa er det muligt, at vi til syvende og sidst vil blive nødt til at tage Stilling til det Spørgsmaal. Jeg tror dog, det er rigtigst, før man gaar Understøttelsesvejen, at det bliver prøvet, om Regeringen virkelig har udtømt alle de Muligheder, som findes for at komme til Hjælp gennem Arbejders Igangsættelse, gennem Udnyttelse af den Krisefond, der blev skabt.

Nu lagde jeg Mærke til, at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale ogsaa gjorde opmærksom paa et andet Forhold. Ministeren spurgte, hvorledes det gik med Arbejdet i det Udvalg, der beskæftiger sig med Forslagene om Merbeskæftigelse og om de 40 Timers Arbejdsuge. Jeg kan berolige den højtærede Minister med, at vi havde Udvalgsmøde i Gaar og nedsatte et Underudvalg, som arbejder videre. Men det, som har Interesse for mig i denne Forbindelse, det er i og for sig ikke, hvorledes det gaar med den endelige Lovgivning paa dette Omraade; jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Minister, om han har

udnyttet alle de Muligheder, der findes indenfor den bestaaende Lovgivning, ogsaa i Arbejdsløshedsloven af 1932 § 31, der vedrører Nødhjælpsarbejder. Det er der udtrykkeligt i Lovgivningsform paalagt at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang under vanskelige Forhold og at administrere dem paa en saadan Maade, at de flest mulige beskæftiges med disse Nødhjælpsarbejder. Jeg kunde have Lyst til at faa at vide under Udvalgsarbejdet, hvad Regeringens Indsats har været paa dette Omraade, for, før man gaar til Lovgivning paa nye og vanskelige Omraader, kunde det dog være rart at vide, om Regeringen vil udnytte bestaaende Love og udnytte dem fuldt ud, eller den lige saa stille lægger de Paragraffer til Side, som man ikke synes om, og i Stedet for fremsætter Særforslag, om hvilke man ved, at store Vanskeligheder taarner sig op, om der overhovedet skal være Mulighed for at give dem Lovskraft.

Disse Lovforslag har egentlig bedrøvet mig og skuffet mig, og jeg tror, at denne Skuffelse gaar langt ind i mit Parti. Hvis der overhovedet skal være Mening i at drøfte Lovforslagene med Regeringen, ønsker vi fra vor Side gennem Udvalgsarbejdet klarlagt, om Regeringen har udtømt alle de Muligheder, den bestaaende Lovgivning har givet Regeringen for at komme Arbejdsløsheden til Livs, dels gennem Administrationen af Krisefonden og den Hjælp, der der stilles til Raadighed til produktivt Arbejde, dels gennem Administrationen af de Bestemmelser, som findes i Arbejdsløshedsloven vedrørende Nødhjælpsarbejder, om Regeringen har udvist noget som helst Initiativ paa dette Omraade og med hvilket Resultat. Hvis disse Oplysninger skulde vise, at Regeringen ingen Politik har paa dette Omraade, men kun har Understøttelsesvejen tilbage, saa er det et Spørgsmaal, hvordan man skal stille sig dertil. Men jeg vægrer mig ved at tro det, jeg tror, at man under Udvalgsarbejdet maa kunne faa vægtige Oplysninger fra Regeringen netop paa disse Omraader.

Christmas Møller: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Einer Jensen) sluttede sin Tale med at sige, at det efter hans og hans Partis Opfattelse hastede Forholdene laa saaledes, at dette Lovforslag paa